

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9496/2022
23.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле малолетне АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ, а пуномоћник Јулијана Степанић Павловић, адвокат из ..., против туженог ВВ и тужене ГГ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Миломир Петровић, адвокат из ..., те тужених ДД и ЂЂ, обоје из ... и ЕЕ и ЖЖ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Маја Ружић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених ЕЕ и ЖЖ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 274/22 од 17.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених ЕЕ и ЖЖ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 274/22 од 17.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених ЕЕ и ЖЖ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 274/22 од 17.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 820/18 од 14.05.2021. године обавезани су тужени од првог до четвртог реда да тужилци на име материјалне штете солидарно исплате износ од 600 евра са законском затезном каматом од 01.12.2016. године до исплате (став 1. изреке) Констатовано је да је повучена тужба у делу тужбеног захтева да се солидарно обавезу тужени петог и шестог реда да тужилци на име накнаде материјалне штете исплате износ од 50 евра (став 2. изреке). Констатовано је да је повучена тужба да се обавезу тужени петог и шестог реда да плате законску затезну камату на износ главног дуга од 50 евра почев од 01.12.2016. године до 26.11.2018. године (став 3. изреке). Обавезани су тужени да тужилци на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате за душевне болове због умањења животне активности износ од 350.000,00 динара са законском затезном каматом од 14.05.2021. године до коначне исплате, а тужбени захтев је одбијен преко досуђеног па до траженог износа од 650.000,00 динара по том основу, обавезани су тужени да тужилци исплате за претрпљени страх износ од 250.000,00 динара са законском затезном каматом од

14.05.2021. године до исплате, а одбијен је тужбени захтев до траженог износа од 720.000,00 динара на име претрпљеног страха (став 4.изреке). Одбијен је тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате за претрпљене физичке болове износ од 750.000,00 динара са законском затезном каматом од 14.05.2021. године до исплате (став 5.). Обавезани су тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 129.500,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате (став 6). Одбијени су захтеви тужених 1, 2, 5. и 6. реда за накнаду трошкова првостепеног поступка (став 7. и 8.)

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 274/22 од 17.02.2022. године, одбијена су жалбе странака и у побијаном усвајајућем и одбијајућем делу одлуке о тужбеном захтеву и одлуке о трошковима парничног поступка и пресуда Основног суда у Лозници П 820/18 од 14.05.2021. године потврђена. Одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ЕЕ и ЖЖ су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној.

Правноснажном пресудом обавезани су тужени ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, родитељи млт 33 и млт. ИИ да тужиљи солидарно исплате накнаду материјалне штете, а солидарно са туженима ЕЕ и ЖЖ, родитељима млт. ЈЈ да тужиљи исплате накнаду материјалне и нематеријалне штете на основу одредаба чланова 154. став 1, 165. и члана 206. Закона о облигационим односима и члана 13.ЗПП, која је проузрокована кривичним делом уцена из члана 215. став 1. Кривичног законика, које су извршили. млт. 33, млт. ИИ и млт. ЈЈ.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивао о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем или правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужени уз ревизију нису доставили правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично-правној ситуацији. Не постоји потреба за новим тумачењем одредаба чланова 165.став 4. и 206. став 1. и 3. Закона о облигационим односима. Млт.деца тужених су проузроковала штету тужиљи заједно, а КК, радећи независно од њих, па се ради о више лица одговорних за штету која су радила и заједно и независно, а са стручног аспекта за последични психички поремећај код тужиље није могуће

раздвојити појединачне доприносе малолетне деце тужених и КК, па сви учесници одговарају солидарно, на основу наведених одредаба.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.06.2018. године. Тужба је преиначена 08.03.2021. године. Вредност предмета спора, побијаног дела правноснажне пресуде износи 600.000,00 динара. Првостепена пресуда донета је 14.05.2021. године. Другостепена пресуда донета је 17.06.2022. године.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**